

PRENUMERATA

kwartalną:

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 55 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Drobnie ogłoszenia 15 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 31 lipca 1929 r. o ustanowieniu cła ulgowego na jabłka. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 sierpnia 1929 r., Nr. 57, poz. 452).

Obwieszczenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 5 lipca 1929 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1929 r. o lichwie pieniężnej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 sierpnia 1929 r. Nr. 57, poz. 453).

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

ROZPORZĄDZENIE

(Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 31 lipca 1929 r.

o ustanowieniu cła ulgowego na jabłka.

Na podstawie art. 7 pkt. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stoukunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło ulgowe na poniżej wyszczególnione towary:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	culo ulgowe w złotych
ex 6 p. 1	Jabłka świeże pospolite, wysyłane luzem w workach, skrzyniach, koszykach lub beczkach, przyczem naczynia mogą być wyłożone wewnątrz papierem lub innymi materiałami, służącymi do pakowania—za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	18,—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia do dnia 31 sierpnia 1929 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:

K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 6 sierpnia 1929 r. Nr. 57, poz. 452).

OBWIESZCZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 5 lipca 1929 r.

o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1929 r. o lichwie pieniężnej.

Na podstawie art. 5 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 3, poz. 18) podaje się do wiadomości, że w ustępie pierwszym § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 25 kwietnia 1929 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 282) zamiast powołanego w tekście „§ 5” powinien być „§ 4”.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) St. Car.

(Dz. U. R. P. z dnia 6 sierpnia 1929 r. Nr. 57, poz. 453).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 31 lipca 1929 r

przeniósł w stan spoczynku:

Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Katowicach Stanisława Łyszkowskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Sanoku Konstantego Pawlikowa, Sędziego Sądu Okręgowego w Strzynie Maksymiljana Kazimierza Grzybowski, Sędziego Sądu Okręgowego w Stanisławowie Zdzisława Wiszniewskiego, Sędziów Okręgowych Sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie: Ludwika Kwiryna Stępińskiego, Adolfa Tokarskiego, Władysława Martyszewskiego i Sędziego Okręgowego Sędzkiego Sądu Okręgowego w Radomiu Daniela Michała Dalaka;

przeniósł:

Sędziego Sądu Okręgowego w Katowicach Kazimierza Bogumiła Zienkiewicza na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w Sosnowcu, oraz

zamianował:

Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Poznaniu, Witolda Bienieckiego — Wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu;

Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Katowicach, Wincentego Józefa Piechowicza — Wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Katowicach;

Naczelnika Sądu Grodzkiego w Przeworsku, Michała Jacy — Wiceprezesem Sądu Okręgowego w Wadowicach;

Sędziego Sądu Okręgowego w Łodzi, Józefa Kiszmiszjana — Wiceprezesem tegoż Sądu Okręgowego;

Sędziego Okręgowego Sędzkiego Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej, z siedzibą w Radzynie, Antoniego Noiszewskiego — Sędzią Sądu Okręgowego w Białej Podlaskiej;

Sędziego Okręgowego Sędzkiego Sądu Okręgowego w Warszawie, Władysława Lewandowskiego, Sędziego Sądu Grodzkiego w Warsza-

wie, Antoniego Komorowskiego i Sędziego Sądu Grodzkiego w okręgu Sądu Okręgowego w Warszawie, Arona Millera — Sędziami Sądu Okręgowego w Warszawie;

Wiceprokuratorów Sądu Okręgowego w Łodzi: Stefana Hermana i Jana Skabieczewskiego — sędziami tegoż Sądu Okręgowego;

Sędziego Sądu Grodzkiego w Strzelnie, Władysława Filisiewicza — Sędzią Sądu Okręgowego w Gnieźnie;

Sędziego Sądu Grodzkiego we Lwowie, Dr. Bolesława Czuchajowskiego i emerytowanego podpułkownika korpusu sądowego, adwokata w Krakowie, Dr. Zygmunta Wusatowskiego — Sędziami Okręgowymi Sędziami w Krakowie;

Sędziego Grodzkiego i Naczelnika Sądu Powiatowego w Glinianach, Dr. Franciszka Wiktora Długiewiczza — Sędzią Okręgowym Sędzkiem w Samborze;

Sędziego Sądu Grodzkiego w Gorlicach, Aleksandra Knebla — Sędzią Okręgowym Sędzkiem w Jasle;

Wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Toruniu, Dr. Fryderyka Frambacia — Sędzią Okręgowym Sędzkiem w Tarnowie;

Adwokata w Pszczynie Jana Ludwika Piotrowskiego — Sędzią Okręgowym Sędzkiem w Wadowicach;

Naczelnika Sądu Grodzkiego w Grudziądzu, Witolda Kurowskiego — Sędzią Okręgowym Sędzkiem Sądu Okręgowego w Grudziądzu;

Sędziego Sądu Grodzkiego w Ostrowie, Włodzimierza Ostrowskiego — Sędzią Okręgowym Sędzkiem Sądu Okręgowego w Ostrowie;

Asesora Sądowego w Okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Franciszka Wójcickiego — Sędzią Okręgowym Sędzkiem Sądu Okręgowego w Białymstoku, z siedzibą w Bielsku;

Sędziego Sądu Grodzkiego w Starogardzie, Józefa Tarasiewiczza — Sędzią Okręgowym Sędzkiem Sądu Okręgowego w Starogardzie.

DZIAŁ NIURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W pierwszym dniu pobytu w Warszawie p. ministra przemysłu i handlu rumuńskiego Madgearu, P. Minister Przemysłu i Handlu inż. E. Kwiatkowski wydał na jego cześć śniadanie w salonach hotelu Europejskiego.

W śniadaniu tem wzięli udział oprócz rumuńskich gości P. Minister Przemysłu i Handlu E. Kwiatkowski, przedstawiciele Ministerstw i sfer gospodarczych.

W czasie śniadania P. Minister Przemysłu i Handlu E. Kwiatkowski wygłosił następujące przemówienie:

„Największą wartością cywilizacji jest zdolność współdziałania i współpracy, współpracy jednostek, organizacji, narodów i państw. Największe i najtrudniejsze dzieła ludzkie powstały przez syntezę zbiorowych i skoordynowanych wysiłków.

Jeżeli zagadnienia rozwoju współczesnego wszystkich państw opierają się na fundamencie pracy ekonomicznej, to jednak byłoby niewątpliwie niesłusznym sądzić, iż walory natury moralnej zostały przez ten fakt usunięte na plan drugi. Takim drogocennym walorem moralnym jest niczem niezamącona przyjaźń narodów rumuńskiego i polskiego.

Chcemy usilnie, możemy i jesteśmy dobrymi przyjaciółmi i sąsiadami, a na podłożu tej przyjaźni budować będziemy dalszą, coraz szerszą

szą i coraz trwalszą współpracę w dziedzinie politycznej, kulturalnej i ekonomicznej.

Przed kilku miesiącami miałem zaszczyt reprezentowania Rządu Rzeczypospolitej Polskiej na uroczystościach narodowych i państwowych Wielkiej Rumunii.

Od pierwszej chwili mego przybycia tam znalazłem się nie tylko w atmosferze szczerzej i głębiej przyjaźni, ale równocześnie miałem możność naocznego przekonania się, jak głębokim i wielkim przeobrażeniem podlega życie współczesnej Rumunii.

Odczułem, że istotną tendencją zarówno rządu Rumunii, jak i najszerszych sfer społeczeństwa jest niezłomne dążenie do rozwoju pracy cywilizacyjnej, kulturalnej i gospodarczej, do spójniejszej produkcji i konsumpcji, do podniesienia stopy życiowej najszerzych warstw ludności w atmosferze pokoju i zrozumienia walorów współpracy międzynarodowej. Te same tendencje ożywiają w pełni cały naród polski i jego Rząd. W ciągu kilku ubiegłych dni miałem zaszczyt zaprezentować Panu, Panie Ministrze, Polskę przy pracy, w największym skrócie, w najbardziej skoncentrowanej syntezie. Pragnąłbym dać możność Panu, Panie Ministrze, ujrzenia istotnej Polski, zupełnie i zasadniczo różnej od tej, którą rysuje nieraz powierzchowna, krzykliwa, czasem nieprzychylna propaganda. Obok wysiłków gospodarczych Rządu Polskiego, przejawia się wielka praca społeczna i indywidualna na każdym polu, świadcząca, że chcemy być w pokoju, w warunkach, umożliwiających nam pracę nad rozwojem wartości ekonomicznych i moralnych, niszczonych na ziemi polskiej przez tyle lat niewoli. Jakże więc pogłębici się może zagadnienie współpracy rumuńsko-polskiej, gdy na podłożu naturalnej przyjaźni i sąsiedztwa posiadamy te same założenia, te same cele i drogi naszej pracy.

Niech mi więc wolno będzie wyrazić i stwierdzić publicznie, że jestem głęboko i prawdziwie przeświadczony o wielkich wartościach współpracowników naszych narodów i państw, oraz zapewnić, że uczynimy ze swej strony wszystko, aby rezultaty współpracy, pogłębionej przez uprzejmy przyjazd do Polski Pana Ministra Przemysłu i Handlu i Komunikacji Królestwa Rumunii — rozwinąć i umocnić.

Wnoszę więc kielich na pomyślność Narodu rumuńskiego, Jego Dostojnej Regencji, Jego Rządu, a w szczególności za pomyślność pracy, opartej o wielkie idee kolaboracji gospodarczej rumuńsko-polskiej, obecnego tu Przedstawiciela Rządu Rumunii — P. Ministra Madgearu".

Następnie przemówił P. Minister Klarnier, Prezes Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie.

Wreszcie w imieniu Izby Handlowej Polsko-Rumuńskiej przemówił P. Minister Jerzy Iwanowski.

Odpowiedział w serdecznych słowach p. Minister Madgearu, wnosząc okrzyk za pomyślność Polski.

Dnia 10 b. m. rozpoczęła się w sali Prezydium Rady Ministrów konferencja ekonomiczna polsko-rumuńska, która jest dalszym ciągiem konferencji, odbytej w maju w Bukareszcie. Ma ona na celu rozpatrzenie i uzgodnienie stanowiska obu rządów w kwestjach kolaboracji na terenie gospodarczym ze szczególnym uwzględnieniem spraw komunikacyjnych i tranzytowych. Konferencja ta da niewątpliwie podstawy dla przyszłych rokowań o rewizji traktatu handlowego między Polską a Rumunią, która przewidziana jest w niedalekiej przyszłości. W skład delegacji rumuńskiej wchodzi pp. dr. Ene, sekretarz generalny Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jako przewodniczący delegacji, Galca, sekretarz generalny Ministerstwa Komunikacji, Popesco, dyrektor departamentu

Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Ioanid, przedstawiciel Ministerstwa Kolei, Rosca z Ministerstwa Poczty, Ionescu — przedstawiciel Dyrekcji Portów, Dascalescu — przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa, Constantiniu — dyr. dep. Cel, Ilescu, delegat Ministerstwa Skarbu, Christu — przedstawiciel M. S. Z. i Marinescu-Eliad — przedstawiciel M. S. Z. W skład delegacji polskiej wchodzi pp. dyr. dep. Przemysłu i Handlu Sokołowski, jako przewodniczący delegacji, pp. Buttler i Wojtyna z Ministerstwa Przemysłu i Handlu, pp. Raczynski, Rzewuski i Zarancki z M. S. Z., radca handlowy w Bukareszcie Smutny, naczelnik wydziału Ministerstwa Komunikacji dr. Taszycki, p. Prohaska z Ministerstwa Skarbu, p. Blachier z Ministerstwa Poczty i Telegrafów i pp. Fischöder i dr. Gracz z Ministerstwa Rolnictwa.

Pierwsze posiedzenie odbyło się o godz. 13-jej. Otworzył je w zastępstwie nieobecnego P. Ministra Spraw Zagranicznych Zaleskiego dyr. dep. Minister Łukasiewicz przemówieniem. Z kolei zabrał głos chargé d'affaires Rumunii p. Davidescu. Po tem przemówieniu przystąpiono do właściwych obrad.

W drugim dniu pobytu w Warszawie P. Minister Madgearu z otoczeniem zwiędził w towarzystwie wyższych urzędników Zamek Królewski, Stare Miasto oraz Łazienki, w południe zaś zwiędził port lotniczy oraz Państwowe Zakłady Lotnicze.

Po śniadaniu, wydanem w Hotelu Europejskim przez Pana Ministra Madgearu na cześć Pana Ministra Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowskiego, goście udali się na Okęcie, w celu zwiedzenia Polskich Zakładów „Skody”.

Wieczorem P. Minister Madgearu podejmowany był przez doradcę amerykańskiego p. Devya obiadem, w którym brali również udział pp. Ministrowie E. Kwiatkowski i Matuszewski, pozem nastąpił odjazd P. Ministra Madgearu do Bukaresztu.

Na dworcu żegnali P. Ministra Madgearu Pan Minister Przemysłu i Handlu inż. E. Kwiatkowski, Wiceminister Komunikacji inż. Czapski, członekowie Poselstwa rumuńskiego oraz grono wyższych urzędników Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Spraw Zagranicznych i Komunikacji.

Zjazd Legionistów w Nowym Sączu.

LIST PANA MARSZAŁKA J. PIŁSUDSKIEGO DO LEGJONISTÓW.

Pan Marszałek Piłsudski przesłał na zjazd legionistów list treści następującej:

— „DRUSKIENKI, 6.VIII. 1929 r.

Kochani Koledzy i Towarzysze broni! W tym roku, niestety, przybyć na doroczne święto legionowe nie mogę. Muszę wyzyskać sierpień na urlop zdrowotny i muszę zatem wyrzec się przyjemności pobytu między Wami, co stało się zwyczajem moim, jak i Waszym.

Tak się już przyzwyczaiłem, że rok po roku staram się obudzić w sobie, jak i w Was wspomnienie naszej wspólnej pracy, naszych wspólnych bojów, bólów i triumfów, tak, jak gdybym jak ongiś przy ognisku wieczornem siedział i mógł tak gwarzyć i myśleć, jak się gwarzyło i myślało i marzyło kiedyś. Dodawałem w ten sposób roku każdego cegiełkę pod budowę historii dla nas, historii nie tej kłamanej i fałszowanej, a tej, co prawdę głosi i o sprawiedliwość woła. Gdy zaś nie jestem w stanie przemawiać, zdecydowałem chociażby napisać, by zwyczajowi zadość się stało.

Wstydy nam zadawanych przeżywałem niemało. Wstyd zaś największy, wstyd najcięższy, wstyd pałacy znosiliśmy nie od kogo innego, jak od polaków. Ileż to razy w przeciągu naszego istnienia jako legionistów ze złością mówiłem i powtarzałem silny wiersz wielkiego poety: „niewolnicy, gorzej, słudzy niewolników!” Przeciw nam, przeciw naszym dążeniom wyrzucano zawsze płatnych najeźdźców polaków, których zawsze posiadano dostateczną ilość, tak, aby ci — nie sami zabójcy — handlowali dla swej korzyści czy kariery naszą krwią na łuty i funty. A ile razy ja, jako Wasz Wódz i przedstawiciel, szukałem jakiegokolwiek siły chociażby nikłej i słabej, lecz polskiej dlatego, by jaknajśmiej podkreślić, że służymy tylko Polsce, a nie zaborcom, tyle razy byłem sprzedany także na łuty i funty, dla uzyskania protekcji u tych, co byli płatnymi i najętymi polakami.

Kiedy zaś pomyślę, że już w państwie polskim podczas wojny działa się akurat to samo prawie z fotograficzną ścisłością powtórzone, to zawsze przychodzi do mojej syntezy, moich syntez naszej i własnej historii. Gdy więc myślę o pięknie prawdy historycznej, gdy myślę o bohaterstwie, zawsze przy porównaniach historycznych stwierdzam, że konkurencję wytrzymać możemy

z najpiękniejszymi przykładami historii i własnej i ludzkości. Gdy zaś myślę o otoczeniu tego piękna i tego bohaterstwa, to bardziej nędzne i pozbawione honoru i godności otoczenia trudno wynaleźć. W większości naszego narodu, gdyśmy w szlachetniejsze metale dzwonił, gdyśmy kusiłi pięknem i bohaterstwem, mieliśmy co najwyżej westchnienia, niekiedy głupie teki. Większość zaś odwracała się od nas ku tym, co sprędnym łajnem byli, co rozkładające pyski hardo nosili, jako ku autorytetom, być może żrydkim, lecz rozumnym i praktycznym. Poparcie znaleźli oni, te potworki ludzkie, nie my.

Przyjmijcie, Kochani Koledzy, ten list jako przyczynę do naszej historii.

(—) J. Piłsudski.

TELEGRAMY ZJAZDU LEGJONISTÓW W NOWYM SĄCZU.

1) Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Prof. Ignacego Mościckiego.

„Ośmy Zjazd Legionistów składa Tobie, Najdostojniejszy Panie Prezydencie, jako Zwierzchnikowi Państwa, głęboki hołd i zapewnienie, że legionisci, wierni idei Wodza, pod Twoim światłem przewodnictwem niezłomnie trwają w nieustannej służbie dla budowy mocarstwowej potęgi Państwa i powszechnego dobra obywateli”.

2) Do Pierwszego Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego:

„Ośmy Zjazd Legionistów w dzień Święta Legionów składa Ci, Komendancie, żołnierski hołd. Tobie, Komendancie, zawdzięczamy wartości, obudzone w nas w dobie walk o Polskę. Służymy wszystkie siły wyteżyły, by wartości te stały się żywotną i trwałą częścią odrodzonego Państwa”.

3) Do P. Prezesa Rady Ministrów, Dr. Kazimierza Świątalskiego:

„Ośmy Zjazd Legionistów przesyła Tobie, Panie Prezese Rady Ministrów, jako naszemu Towarzyszowi broni, legionowe pozdrowienia i zapewnienie, że w trudnej roli rządzenia Państwem znajdziesz w naszych szeregach całkowite oddanie i gotowość do współdziałania w Twojej pracy”.

Na mocy art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 roku o przyniesie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 410) upoważniam do podpisu,

w imieniu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych we wszelkich sprawach

Dr. Horowitza Hermana, p. o. dyrektora.

Jednocześnie unieważniam prawo podpisu w imieniu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych

Gruszczyńskiego Władysława, p. o. dyrektora.

Naczelny Dyrektor Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych:

14918-k

(—) Wł. Strzelecki.

Obwieszczenia sądowe.

Z rejestru praw majątkowych.

W tut. rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod L. 331 wpisano dnia 15 czerwca 1929 r. odnośnie małżonków: Majera Krakauera, handlarza i jego żony Eirydy, urodz. Hecht 1 voto Chrzanowska z Rybnika, że aktem notarialnym z dnia 16 marca 1926 r. notariusza Bernarda Cohna, rejestru Nr. 27 we Wrocławiu ustanowiono rozdział majątku i wykluczone prawo męża do użytkowania i zarządu majątkiem żony.

12979-k

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych Nr. 619 wpisano dnia 12 marca 1929 co następuje: Kazimierz Olzowski, właściciel domu i Joanna Olzowska, urodzona Studencka, małżonkowie, zamieszkali w Wielkich Hajdukach, ul. Krakowska 107, wykluczają zgodnie zarząd i użytkowanie męża odnośnie co do majątku i nieruchomości wniesionych do małżeństwa przez żonę jak również do majątku w przyszłości przez żonę nabyć się mającego.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie, 13046-k

Z rejestru handlowego.

Do rejestru handlowego B. 1000 wpisano w dniu 13 czerwca 1929 r. przy firmie Zjednoczenie Polskich Emaljerni, sp. z o. o. w Katowicach, że prokura Stefana Dudziwicza z Warszawy wygaśa, oraz, że Tadeuszowi Fiatkowskiemu z Sosnowca

udzielono prokury łącznej, upoważniającej do podpisywania firmy łącznie z drugim prokurentem. Również prokura już wpisana, a udzielona Julianowi Majerowi z Olkusa i Bolesławowi Kolokowskiemu z Katowic jest prokurą łączną, upoważniająca do podpisywania firmy łącznie z drugim prokurentem.

Sąd Grodzki w Katowicach, 13146-k

W tut. rejestrze handlowym B. 25 wpisano dnia 29 maja 1929 r. przy firmie: Rybnicka Fabryka Maszyn, Spółka z ograniczoną poręką, z siedzibą w Rybniku, że uchwała zebrań udziałowców z dnia 25 kwietnia 1929 r., odwołano Józefa Pełtersa, zawiadowcę fabryki w Rybniku i jego zastępcę, Eugenjusza Botha, inżyniera w Rybniku.

Sąd Grodzki w Rybniku.

